

22.7.65, יום ה'

היום כנס רפ"י בבית הבימה. הבית מלא על גדולתו. באחי באמצע נאום של שמעון מצב רוח מעודד. בצהריים הפסקה. אה"צ הגיע משה - פגשו אותו בתרועות נלהבות: לא דיבר, ישב אצלי מימיני, ושמעון משמאלי. בדברי נסגר הכנס. דיברתי כשעה על טוהר מוסרי של המדינה, על בסחון, חינוך, פיזור אוכלוסין ושנוי משטר הבחירות. בכנס שר מצב רוח מרומם.

- בישיבות הממשלה הזמנית מיום 26.9.48 רשום: אה"צ ישיבת הממשלה. באה משלחת ירושלמית. אח"כ היה דיון על דרכנו באו"ם ועל הצעתי לחקוף ולכבוש לסרון. ברוב של רוזנבליט, שפירא, לוין, ברנסטיין, קפלן, רמז, משה (שיטריט?) נגד פישמן, גרינבום, ציזלינג, בנסוב ונגדי נדחתה ההצעה. אח"כ בכתב יד בהתייחסתי: ההצעה לחדש המערכה על העיר (ההצעה הייתה יותר רחבה - לחדש המערכה על סנה להציב הגבול מדרום רמאלה עד יריחו והירדן) לא ניתנה עדיין לפרסום, כי אינני רוצה לבייש חברי הממשלה הזמנית שהתנגדו לכך, ופרט חשוב זה יחכה עוד מספר שנים עד שיגיע זמן פרסומו. ב.ג.
דברים אלה לקוחים מיומני.

23.7.65, יום ו'

בשחים בא אצלי עזרי. בארץ יש 85,000 יהודי פרס, עדה מלוכדת. אינם יודעים כל שפה אחרת. הילדים מדברים עברית. בפרס מועלים 105 משפחות ישראליות, מהם 27 משפחות במחוז כזווין, 12 מורים עברית ליהודים, 10 או 15 מהנדסים (תה"ל, סו"ב, קבלנים).
גולדה הייתה לפני שלושה שבועות בפרס ונמנשה עם השאה.
בעדה הפרסית בישראל יש ועדה עליונה, 7 מהם עולים חדשים (כלומר באו אחרי קום